

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Véleménye Tárgy: Javaslat tanácsi határozatra (az EK-szerződés 128. cikke értelmében) a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról

COM(2007) 803 final/2 V. rész – 2007/0300 (CNS)

(2008/C 162/24)

2008. január 17-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat tanácsi határozatra (az EK-szerződés 128. cikke értelmében) a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásról

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció véleményét 2008. január 29-én elfogadta. (Előadó: Wolfgang GREIF.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. február 13–14-én tartott 442. plenáris ülésén (a február 13-i ülésnapon) 147 szavazattal 5 ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 A 2005–2008-as időszakra vonatkozó irányvonalak elfogadásáról írt véleményében ⁽¹⁾, illetve számos egyéb véleményében az EGSZB üdvözölte mind az új integrált megközelítési módot, mind pedig a több évig tartó ciklust, valamint többek között hangsúlyozta, hogy a foglalkoztatáspolitikai koordináció kialakításakor a folyamat minden szakaszában ténylegesen konzultálni kell a nemzeti parlamentekkel, a szociális partnerekkel és a civil társadalommal, és be kell vonni őket.

1.2 Az EGSZB hangsúlyozta, hogy a nemzeti reformprogramok sikerének egyik záloga, hogy valamennyi fontos szociális szereplőt – különösen a szociális partnereket – minél szélesebb körben bevonják a folyamat minden szakaszába. Ennek tudatában az EGSZB sajnálatát fejezte ki, hogy az elmúlt években nem volt kielégítő a szociális partnerekkel folytatott konzultáció és a civil társadalommal folytatott vita szintje. Az EGSZB ezért fontosnak tartja a szociális partnerek közötti kapcsolatrendszer uniós és nemzeti szinten történő megerősítését.

1.3 Ezen tapasztalatok birtokában az EGSZB ismételten fájjalja, hogy a tanácsi határozatra tett javaslat közzététele és maga a határozat megszületése közötti rendkívül szoros ütemezés nem biztosít elegendő időt elmélyült vitára és konzultációra. Az EGSZB így fenntartja magának a jogot, hogy a 2008-as tavaszi csúcspontján ismételten foglalkozzon a stratégiával.

1.4 Az EGSZB több véleményében is számos javaslattal élt az európai foglalkoztatási stratégia részét képező, korábbi foglalkoztatási iránymutatás-csomaggal kapcsolatban. Tekintettel a már hangoztatott feszített ütemezésre, az EGSZB összegyűjtötte összes ilyen javaslatát, majd elküldte őket az illetékes európai bizottsági szervekhez, melyek pozitívan fogadták ezt az összeállítást ⁽²⁾.

⁽¹⁾ SOC/206. Az EGSZB 2005. május 31-i véleménye a következő tárgyban: *Javaslat tanácsi határozatra (az EK-Szerződés 128. cikkének alkalmazásaként) a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról* – előadó: Henri Malosse (HL C 286., 2005.11.17.).

⁽²⁾ Az EGSZB javaslatait tartalmazó füzet a közeljövőben jelenik meg. A foglalkoztatással és az ehhez kapcsolódó témakörökről szóló EGSZB-veleményeket lásd az alábbi linken: http://eesc.europa.eu/sections/soc/index_en.asp.

1.5 Bár az irányvonalak semmi esetre sem veszítettek alapértényükből, az EGSZB megjegyzi, hogy az új foglalkoztatási irányvonalak megegyeznek a korábbi csomaggal. A kísérőszöveget viszont némileg frissítették, és az EGSZB néhány javaslata is visszaköszön a szövegből.

1.6 Az EGSZB azt javasolja, hogy – bevett módszert kialakítva ezzel – az Európai Bizottság készítsen mellékletet, amely az irányvonalakban szereplő valamennyi számszerűsíthető célkitűzést felsorolja azok átláthatóbbá tétele érdekében.

1.7 Tekintettel az időkorlátra, az EGSZB egyes szempontokat illetően megismétli alapvető nézeteit, amelyek a foglalkoztatási irányelvek általános kiigazítása érdekében magyarázatra szorulnak a határozatban. A javaslatok alábbi összefoglalása ⁽³⁾ tartalmazza ezeket.

⁽³⁾ Az összefoglalásban a következő vélemények szerepelnek: SOC/264. Az EGSZB 2007. április 25-i véleménye a következő tárgyban: *Javaslat tanácsi határozatra a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról* – előadó: Maureen O'Neill (HL C 168., 2007.7.20.); SOC/251. Az EGSZB 2007. július 12-i véleménye a következő tárgyban: *Foglalkoztatás a kiemelt népességcsoportokban (lisszaboni stratégia)* – előadó: Wolfgang Greif (HL C 256., 2007.10.27.); SOC/208. Az EGSZB 2005. október 26-i véleménye a következő tárgyban: *Az Európai Bizottság közleménye a Tanácsnak az ifjúságot érintő európai szakpolitikákról – Napirenden az európai fiatalok foglalkoztatásának kérdése: Az Európai Ifjúsági Paktum végrehajtása és az állampolgári szerepvállalás ösztönzése* – előadó: Jillian van Turnhout (HL C 28., 2006.2.3.); SOC/241. Az EGSZB 2006. szeptember 13-i véleménye a következő tárgyban: *A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemterv 2006–2010* – előadó: Grace Attard (HL C 318., 2006.12.23.); SOC/273. Az EGSZB 2007. július 11-i véleménye a következő tárgyban: *Foglalkoztathatóság és vállalkozói szellem a civil társadalom és a helyi szervek a nemek közötti egyenlőség perspektívájában* – előadó: Luis Miguel Pariza Castaños (HL C 256., 2007.10.27.); SOC/249. Az EGSZB 2007. január 17-i véleménye a következő tárgyban: *Esélyegyenlőség a fogyatékkal élőknek* – előadó: Meelis Joost (HL C 93., 2007.4.27.); SOC/266. Az EGSZB 2007. szeptember 26-i véleménye a következő tárgyban: *Az európai munka fenntartható termelékenységének megteremtése* – előadó: Leila Kurki (HL C 10., 2008.1.15.); SOC/272. Az EGSZB 2007. július 11-i véleménye a következő tárgyban: *Rugalmas biztonság (a belső rugalmasság dimenziója a kollektív tárgyalások és a szociális párbeszéd mint a munkaerőpiacok szabályozásának és reformjának eszközei)* – előadó: Thomas Janson (HL C 256., 2007.10.27.); SOC/240. Az EGSZB 2006. május 17-i véleménye a következő tárgyban: *Javaslat tanácsi határozatra a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról* – előadó: Wolfgang Greif (HL C 195., 2006.8.18.); Az EGSZB 2007. május 30-i véleménye a következő tárgyban: *Javaslat európai parlamenti és tanácsi ajánlásra az egész életen át tartó tanulás Európai Képesítési Keretrendszerének létrehozásáról* – előadó: José Isaias Rodríguez García-Caro (HL C 175., 2007.7.27.); Az EGSZB 2005. április 6-i véleménye a következő tárgyban: *Javaslat a tanácsi és európai parlamenti ajánlásra a felsőoktatás minőségének biztosítása területén megvalósuló további európai együttműködésről* – előadó: Mário Soares (HL C 255., 2005.10.14.).

2. Az EGSZB specifikus javaslatának összefoglalása

2.1 Törekvések és mérhető célok

Az EGSZB megismétli, hogy szükség van:

- uniós és tagállami szinten az új iránymutatásokban viszonyítási alappal rendelkezni, nagyra törőbb, hatékonyabb és mérhető célok kitűzésére, valamint az Európai Bizottság szélesebb végrehajtási hatáskörére. Ebből kiindulva komoly erőfeszítésekre van szükség, hogy megelőzzük a megújított lisszaboni stratégia céljainak fellazítását, és hogy ismét mennyiségi európai célokra helyezzük a hangsúlyt, különösen a polgárok mozgósítása, az oktatás, az egész életen át tartó tanulás, a fiatalok foglalkoztatása és a nemek közötti egyenlőség területén,
- ütemtervre és folyamatra, melyet valamennyi érdekelt számára megfelelően hozzáférhetővé lehet tenni, hogy minél nagyobb számban részt vegyenek a folyamatban, és hogy a kidolgozás időszakában uniós és nemzeti szinten kellő idő álljon rendelkezésre a válaszadáshoz; valamint ennek megfelelően a szociális partnereknek, a civil társadalomnak és az EGSZB-nek az iránymutatások kidolgozásába, végrehajtásába, illetve nyomon követésébe történő lehető legkorábbi bevonására,
- az adatgyűjtés javítására, megkönnyítve ezzel a tagállami és az Európai Bizottság általi nyomon követést és értékelést,
- arra, hogy a nemzeti reformprogramok tartalmazzák a meghatározott célok, időkeretek, az előirányzott költségek és költségvetések konkrét megfogalmazását ambiciózusabbá válva és a kitűzött határidők, a felelősség, a kötelezettségek és a pénzügyi alap tekintetében minőségileg jelentősen javulva ezáltal; ideértve azokat a speciális célokat is, melyek az egyes tagállamok aktív munkaerőpiac-politikai intézkedései számára megfelelő költségvetési eszközök lekötésére vonatkoznak,
- arra, hogy specifikus célkitűzések révén és a szociálpolitikai követelmények nagyobb mértékű elismerésével nagyobb hangsúlyt fektessenek a speciális igényekkel bíró emberek bevonására. Ebből kiindulva sokkal több erőfeszítést kell tenni annak érdekében, hogy a kedvező gazdasági és foglalkoztatási tendenciák a lisszaboni stratégiában foglalt társadalmi integrációt is elősegítsék. Ezért sokkal nagyobb hangsúlyt kell helyezni a tagállamok közös szociális célkitűzéseire, ezzel is támogatva az aktív társadalmi beilleszkedést (pl. a szegénység, valamint a leginkább marginalizálódott egyének és csoportok kirekesztése elleni harc) témáját az új irányvonalakban.

2.2 A fiatalok foglalkoztatása

Az EGSZB megismétli, hogy:

- minden tagállamban olyan célokra van szükség, melyek a munkanélküli fiatalok számának legalább 50 %-kal való csökkentésére vonatkoznak a 2006 és 2010 közötti időszakban, ezáltal is egyértelművé téve, hogy a fiatalok munkanélkülisége ellen vívott harc minden érintett részéről több erőfeszítést követel,
- sokkal nagyobb hangsúlyt kell helyezni a fiatalok munkaerőpiaci beilleszkedésére, garanciát nyújtva olyan első munkahely megszerzésére, amely kilátásokat biztosít a jövőre nézve,

illetve ennek kapcsán olyan intézkedések végrehajtására is, melyek csökkentik annak kockázatát, hogy a fiatalokat rövid távú és bizonytalan munkaviszonnyal kihasználják,

- a szakképzés terén sokkal szigorúbb és célzottabb megközelítés szükséges a fiataloknak szánt foglalkoztatási pályák kialakításához és – a fiatalok munkanélküliségének csökkentése érdekében – az egész életen át tartó tanuláshoz. Fontos kérdés az alapoktatásnak a korszerű munkaerőpiachoz való viszonya is, mivel az alap- és középszintű készségek oktatásában hiány tapasztalható, illetve a megszerzett ismeretek és képzettségek nem felelnek meg a munkaerő-piaci igényeknek,
- ki kell alakítani azokat a szociális védelmi rendszereket, melyek lehetővé teszik a fiatalok számára, hogy maguk döntsenek saját jövőjükéről. Ennek kapcsán kezdeményezni kell a fiatalok társadalmi befogadását elősegítő intézkedéseket, különös tekintettel az oktatásból, képzésből, foglalkoztatásból kikerült, illetve munkanélküliként nem bejegyzett fiatalok problémájának leküzdésére,
- a 2006–2010 közötti időszakban 50 %-kal csökkenteni kell a korai iskolaelhagyók számát, és támogatni kell a szakmai gyakorlatokat,
- a vállalatokat ösztönző és támogató lehetőségek kiépítésére van szükség annak érdekében, hogy nagyobb számban alkalmazzanak fiatalokat, illetve a munkaerőpiacon különleges problémákkal szembesülő, idősebb munkavállalókat,
- a munkát vagy szakképzési helyet kereső fiatalok esetében csökkenteni kell a hathónapos újrakezdési határidőt (megjegyzendő, hogy a 18. iránymutatás értelmében 2010-ig ez a határidő 4 hónapra csökken majd),
- ösztönözni kell az esélyegyenlőséget, támogatni kell a fogyatékkal élőket és a bevándorlókat integrációját.

2.3 A nemek közötti egyenlőség

Az EGSZB ismét hangsúlyozza, hogy:

- a nők részvételi arányának növeléséhez közös prioritásokra van szükség a foglalkoztatáspolitikák összehangolása terén; többek között olyan konkrét politikai javaslatokra van szükség, amelyeknek az a célja, hogy piacképes szakképzettség megszerzésére ösztönözzék az egyedülálló szülőket, és megkönnyítsék az álláshoz jutásukat,
- konzultálni kell a szociális partnerekkel a nemi szempontok megjelenítésére vonatkozó kérdésekkel kapcsolatban,
- valamennyi tagállamban a nemzeti kormány, az egyenlőségért küzdő nemzeti szervezetek és a szociális partnerek egyértelmű kötelessége annak biztosítása, hogy az általuk bevezetett fizetési rendszerek ne eredményezzék a férfiak és a nők közötti megkülönböztetésen alapuló bérkülönbségek kialakulását. Ennek szellemében a közösségi irányelveknek nemzeti és vállalati szinten is pontos mutatók révén ösztönözniük kell a férfiaknak és a nőknek járó egyenlő fizetés célkitűzéseit. Ennek megfelelően a szakmai és technológiai képzettségekben a lányok és a fiúk hozzáférése között tapasztalható eltérés csökkentésének, valamint a kezdő fizetések közötti eltérések mérséklésének célként való kitűzésére van szükség,

- a munkaerőpiacon tapasztalható diszkrimináció és a nemi alapú jövedelemkülönbségek strukturális okainak felszámolását célzó intézkedésekre van szükség; illetve a csekély mértékű, biztosítatlan részmunkaidős foglalkoztatás leépítésére, valamint a részmunkaidős foglalkoztatás általános felértékelésére irányuló intézkedések révén (mint például a részmunkaidős foglalkoztatáshoz való jog kiterjesztése az olyan szülők esetében, akik vissza szeretnének térni a teljes munkaidőhöz vagy az integrációs hiányosságok megszüntetése a vállalati továbbképzési programokban) elsősorban a nők önálló szociális biztonságának fokozására,
- a nemek közötti egyenlőséget szolgáló új, specifikus célkitűzésekre, illetve kvalitatív és kvantitatív mutatókra van szükség a foglalkoztatáspolitikákban annak érdekében, hogy megszűnjenek a nemi sztereotípiák és azok a korlátozások, melyek akadályozzák a nőket, hogy bizonyos ágazatokban dolgozni kezdjenek, illetve hogy vállalkozásba fogjanak ⁽⁴⁾,
- a nemzeti tanterveknek magukban kell foglalniuk a vállalkozói ismeretek oktatását a középfokú oktatás és a felnőttképzés szintjén, különösen a nők körében, és hogy hozzanak intézkedéseket annak érdekében, hogy több nő szerezzon oklevelet a természettudományok/műszaki tudományok terén, hogy megszűnjön a műszaki területeken – például a mérnöki tudományok és az IKT-val kapcsolatos szolgáltatások terén – a nők és férfiak foglalkoztatásával kapcsolatban jelenleg meglévő szakadék,
- nagyobb figyelmet kell fordítani a nemek közötti egyenlőségre, valamint a munka és a család összeegyeztethetősége iránti igényre. Ebből kiindulva szükség van a munkaerőpiac nemi alapú szegmentálódásának leépítésére, elsősorban a munka és a család összeegyeztethetősége érdekében megvalósuló hatékony intézkedések (főként széles körűen hozzáférhető, jó minőségű és megfizethető gyermekfelügyeleti intézmények fokozott létrehozása, valamint a gondozásra szoruló és családjaik számára többek között napközi otthonos intézmények formájában történő támogatási lehetőségek) révén,
- hatékonyan támogatni kell a gondozási kötelezettség partnerek közötti megosztását (mindenekelőtt az apák részesedésének növelését ösztönözve), és meg kell szüntetni azokat a családpolitikai intézkedéseket, amelyek a munkaerőpiac tartós vagy hosszú távra történő elhagyására ösztönzik a szülőket; lehetővé kell tenni a szülők számára a munkaerőpiacra való visszatérést. Nem szabad, hogy a szülői szabadság kapcsán folyósított támogatások hátrányos következményekkel járjanak a jövedelem alakulására nézve, ösztönözzék a nők pályaelhagyását és akadályozzák a gyermekgondozás két szülő közötti megosztását.
- hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a demográfiai változások hatásaira és a munkaképes népesség elöregedésével járó problémákra, továbbá olyan fokozott beruházásokat is sürgetett, melyek a munkahelyek minőségére és életkornak megfelelő kialakítására irányulnak. Mindezt a foglalkoztatásra való fizikai és pszichikai alkalmasság hosszabb megőrzése érdekében, elsősorban az idősebbeknek a továbbképzéseken való nagyobb részvétele, a teljesítménykényszernek az üzemekben történő csökkentése, valamint a munkakörülmények életkornak megfelelő kialakítása révén (többek között a munkahelyi egészségvédelem kiépítésének ösztönzése, valamint az egészségfejlesztést, a megelőzést és a munkavállalók védelmét szolgáló, széles körű vállalati programok segítségével),
- az idősebb munkavállalók értékét tudatosító intézkedéseket (a tapasztalatok és a pályafutás során megszerzett kompetenciák méltatása, illetve ezek átadása a fiatalabb munkavállalóknak), valamint a vállalatok, főként a kvv-k támogatását és tanácsadással való segítségét az előrettekintő személyzeti tervezés és az életkornak megfelelő munkaszervezés kialakítása során,
- hogy a nemzeti reformtervekben fektessenek nagyobb hangsúlyt a fogyatékoság témakörére, és hogy a fogyatékkal élők országos szervezeteit nagyobb mértékben vonják be a reformtervek kidolgozásába. Ebből kiindulva kérte az Európai Bizottságot, hogy végezzen hatáselemzést, és aknázza ki azokat a lehetséges szinergiákat, amelyeket a rugalmas munka és a támogató intézkedések teremthetnek a fogyatékkal élők foglalkoztatási arányának növelése terén,
- a bevándorlási politikák végrehajtásának erősítését és nyomon követését, valamint a nemzeti munkaerő-tervezésre gyakorolt hatás figyelembevételét, melynek kapcsán nagy hangsúlyt kell fektetni az egyéni iskolai (vagy iskola előtti) fejlesztésre, a nyelvi és szakmai képesítésbe való korai beruházásokra, valamint a tagállamokban a munkaerőpiachoz való hozzáférés intézményi akadályainak és diszkrimináló tényezőinek kiküszöbölésére,
- az ellenőrzést és további lépéseket, hogy a fenntarthatóság érdekében elegendő szakképzett munkaerő álljon rendelkezésre. Miközben támogatja a munkavállalók tagállamok közötti mobilitását, az EGSZB-t aggasztja az a hatás, amelyet a szakmunkások egyik uniós tagországból a másikba történő átáramlása és a szakismeretek kivonása okoz a származási országban.

2.5 Minőségi munkahelyek és átmeneti munkaerőpiacok

Az EGSZB megismétli, hogy szükség van:

2.4 Az idősebb, a fogyatékkal élő és a bevándorló munkavállalók

Az EGSZB sürgette:

- a számos továbbra is létező, koron, nemen, illetve fogyatékoságon vagy etnikai származáson alapuló megkülönböztetés vagy hátrányos bánásmód elleni fokozott küzdelmet, főként a képzési lehetőségek és a munkaerő-piaci hozzáférés, illetve a munkaerőpiacon maradás terén; a meglévő uniós jogszabályok, illetve azok végrehajtásának megfelelő ellenőrzésére van szükség,
- a munkahelyek minőségét javító intézkedésekre, ennél fogva az európai munkaminőségi index kidolgozására, amely a „jó munka” kutatáson alapuló kritériumaira épülne, és amelyet rendszeresen frissítenének és közzétenének. Az indexet a munkával töltött évek minőségében beállt változások és javulás, illetve a termelékenységre gyakorolt hatások feltárására lehetne használni,
- a munkaerőpiac biztonságának növelése és a „bizonytalan” foglalkoztatási viszonyok megakadályozására, többek között annak elérése által, hogy a munkanélküliek ne kényszerüljenek biztosítás nélküli állások elfogadására, valamint a feketemunka elleni harc és a határozott ideig foglalkoztatott munkavállalók kihasználásának megakadályozása révén,

⁽⁴⁾ Ehhez kapcsolódóan lásd az alábbi véleményeket: az EGSZB 2006. július 6-i véleménye a következő tárgyban: *A vállalkozói készségek előmozdítása az oktatás és a tanulás révén* – előadó: Ingrid Jerneck (HL C 309., 2006.12.16.) és az EGSZB 2007. október 25-i véleménye a következő tárgyban: *Vállalkozói szellem és a lisszaboni menetrend* – előadó: Madi Sharma, társelőadó: Jan Olsson (SOC/267) (a vélemény még nem jelent meg a HL-ben).

- a munkavállalók diszkriminációval szembeni védelmére,
- számos további intézkedésre, melyek az egészségvédelmi rendszerek működését javítják; olyan foglalkoztatási célokra, melyek elősegítik a megelőzést és az egészséges életmódot ösztönzik annak érdekében, hogy csökkenjenek a betegségekből származó kiesések, nőjön a munka termelékenysége és hogy kitolódjon a munkaképes életkor,
- a nem szabványosított foglalkoztatási formák társadalombiztosítási helyzetének korszerűsítésére és javítására minden olyan esetben, ahol ez szükséges,
- a munkaerőpiacra lépés (visszatérés) és a munkaerőpiacon maradás során a gondozási köteleességgel rendelkező személyek előtt álló akadályok leépítésére, valamint az apák gyermekgondozási feladatokban való nagyobb mértékű részvételének ösztönzésére,
- a társadalmilag kirekesztett csoportok számára biztosított átmeneti munkaerőpiacok létrehozása mellett a vállalatok nagyobb arányú foglalkoztatásra való megfelelő ösztönzésére, valamint segítségnyújtásra a társadalmi kirekesztést okozó problémák megoldásában (a nem kívánt mellékhatásokat ennek során éppúgy ki kell zárni, mint a verseny torzulását),
- a nonprofit terület foglalkoztatására irányuló kezdeményezéseire – főként a közhasznú foglalkoztatásban –, melyekre különleges szerep hárul ezen a téren. A munkaerőpiac-politikai költségvetés keretében biztosítani kell az ilyen támogatásokat.

2.6 Rugalmas biztonság

Az EGSZB az alábbi javaslatokat tette:

- a szociális partnereknek főszerepet kell kapniuk a rugalmas biztonságról szóló vitákban, és kiemelt helyen kell részt venniük az európai bizottsági konzultációkban és a koncepció meghatározásában,
- elengedhetetlen a szociális partnerek közötti kapcsolatrendszerek európai és nemzeti szintű erősítése; a rugalmas biztonság meghatározását és összetevőit illetően szükség van a szociális partnerek aktív részvételére, a velük folytatott tárgyalásokra, befolyásukra és felelősségvállalásukra, ezért a nemzeti reformprogramok értékelésekor azt is meg kell vitatni, hogy miként lehet megerősíteni a szociális párbeszédet és a kollektív tárgyalási rendszereket,
- az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak a rugalmas biztonság összefüggésében több figyelmet kellene fordítaniuk a nemek közötti egyenlőségre és a generációk közötti szolidaritásra. A munkaerőpiacon a nők, az idősebb munkavállalók és a fiatalok a rugalmasság és a biztonság vonatkozásában gyakran hátrányos helyzetben vannak, ezért törekedni kell felzárkóztatásukra és a legkedvezőbb intézkedések meghozatalára,
- a tagállamoknak és az Európai Bizottságnak meg kellene vizsgálnia, hogy a belső rugalmasság révén miként növelhető az alkalmazkodóképesség, és ezt a rugalmas biztonság fejlődőképes és elfogadható dimenziójává kell alakítaniuk. A belső rugalmasság kulcsszerepet játszhat a termelékenység fokozásában, az innovációban és a versenyképességben, ami által hozzájárulhat a lisszaboni stratégia céljainak eléréséhez,
- egyensúlyra kell törekedni a rugalmas munkaidő és a munkavállalók védelme között. Ezt leginkább kollektív tárgyalások során megállapított és a nemzeti gyakorlatoknak megfelelő szabályozásokkal lehet biztosítani. Alapvető, hogy a rugalmas munkaidőről szóló tárgyalások megbízható jogi háttérre, jól működő szociális intézményrendszerre és foglalkoztatásbarát szociális biztonsági rendszerekre támaszkodhassanak.

2.7 Beruházás, innováció és kutatás

Az EGSZB sürgette:

- a növekedés-központú gazdaságpolitikára épülő, kedvező makrogazdasági környezetet a meglévő konjunkturális nehézségek leküzdése és az aktív munkaerő-piaci politikákban levő potenciál teljes kihasználása érdekében,
- a nagyobb összhangot a kutatási-fejlesztési és innovációs beruházások integrálása terén a gazdaság ösztönzése és új munkahelyek teremtése érdekében. Ezzel összefüggésben az is megállapítandó, hogy számos reformprogram csak kevés figyelmet szentel annak, hogy a munkaerőpiac szerkezeti reformja mellett a növekedés és a foglalkoztatás keresletorientált intézkedések által történő fellendítése is szükséges,
- a tagállami költségvetések mozgásterének növelését a megfelelő infrastruktúrára irányuló beruházások terén. A nemzeti reformprogramokat úgy kellene tehát megtervezni, hogy azok európai szinten koordinált, gazdaságélénkítő programot eredményezzenek,
- a növekedésben és a teljes foglalkoztatottságban rejlő potenciál kihasználásához megfelelő keretfeltételek létrehozását, amelyek mind a külső, mind a belső kereslet számára kedvezőek. Ennek kapcsán hangsúlyozta, hogy ebben az értelemben nemzeti reformprogramjában csak kevés tagállam helyez elégedő hangsúlyt a gazdaság élénkítésére,
- a megfelelő országos és uniós szintű nemzeti szintű finanszírozást a foglalkoztatáspolitikai intézkedések végrehajtásában. Ennek kapcsán hangsúlyozta, hogy számos tagállamban fel kell számolni a munkaerő-piaci kezdeményezésekre tett javaslatok és a költségvetésben erre elkülönített eszközök közötti egyenlőtlenségeket.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 13-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitris DIMITRIADIS